

सर्गः ११ तौ निदेशकरणोद्यतौ पितुर्धन्विनौ चरणयोर्नि
 पेततुः । भूपतेरपि तयोः प्रवत्स्यतो नम्रयोरुपरि
 वाष्पविन्दवः ॥ ४ ॥ तौ पितुर्नयनजेन वारिणा
 किञ्चिदुल्लितशिखण्डकावुभौ । धन्विनौ तमृषिम
 न्वगच्छतां पौरदृष्टिकृतमार्गतोरणौ ॥ ५ ॥ लक्ष्म
 णानुचरमेव राघवं नेतुमैच्छदृषिरित्यसौ नृपः ।
 आशिषं प्रयुयुजे न वाहिनीं सा हि रक्षणविधौ
 तयोः क्षमा ॥ ६ ॥

ताविति । निदेशस्याज्ञायाः करणे उद्यतौ उद्यमवन्तौ तौ
 रामलक्ष्मणौ पितुश्चरणयोः पादयोर्निपेततुः पतितौ भूपते
 दशरथस्यापि प्रवत्स्यतोः प्रवासंकरिष्यतोस्तयोरुपरि वाष्पा
 णामश्रूणां विन्दवो निपेतुः किं तौ धन्विनौ धनुष्मन्तौ
 किं तयोः नम्रयोः ॥ ४ ॥ ताविति । तावुभौ रामलक्ष्मणौ तमृषिं
 विश्वामित्रमन्वगच्छतामनुगतौ किं तौ पितुर्नयनजेन नेत्र
 जातेन वारिणा जलेन किञ्चिदुल्लितः सिक्तः शिखण्डः शिखा
 ययोस्तौ पुं किं तौ धन्विनौ पुं किं तौ पौराणां दृष्टिभिर्नेत्रैः
 कृतानि मार्गसम्बन्धीनि तोरणानि कमलानि ययोस्तौ ॥ ५ ॥
 लक्ष्मणेति असौ नृपो दशरथश्चदृषिर्विश्वामित्रो लक्ष्मणोऽनुचरो
 यस्य तमेव राघवं रामं नेतुमैच्छत् इति हेतोराशिषमाशी
 र्वादं प्रयुयुजे प्रयुक्तवान् वाहिनीं सेनां न प्रयुयुजे हि यतः सा
 आशीस्तयोरक्षणस्य विधौ करणे क्षमा शक्ता ॥ ६ ॥